

gelske Marked. Siden den Tid, i Slutningen af 90'erne, kom danske Statspapirer stærkt frem paa det franske Pengemarked, og Opmærksomheden herfra blev særlig henvendt paa det. Det er utvivlsomt ogsaa rigtigt, naar det siges i Motiverne, at det franske Pengemarked er det bedste, det, hvor de største Fordele kunne opnaas, og selvfølgelig altsaa det, hvortil vi først og fremmest skulle søge, og vi kunde ikke, antager jeg, med statsgaranterede Kreditforeningsobligationer faa de Lempelser med Hensyn til Stempelafgift, som kunne opnaas ved en Statshypotekbank. Det gaar jeg ud fra som givet, og det alene bør være Grund til at foretrække det her forelagte Forslag for Tanken om en videregaaende Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer.

Men idet jeg altsaa erklærer mig villig hertil, maa jeg paa den anden Side fremhæve, at jeg ingenlunde tror, at man kan blive staaende ved den her foreslaaede Foranstaltning. Jeg skal give den højtærede Finansminister Ret i, at i Øjeblikket er det mest praktisk at gaa frem under de her anviste Former, men jeg maa være enig med den ærede foregaaende Taler i, at den her foreslaaede Foranstaltning er af en alt for snæver Karakter, og jeg tænker heller ikke, at den højtærede Finansminister selv mener, at man kan blive staaende herved. Selv om jeg tror, man ikke kan regne med en Emission af 80 Mill. om Aaret som det normale, men at man vistnok snarere maa regne med 60 Mill., saa vil jo ogsaa alene dette Tal tydeligt nok vise, at der er Tale om saa store Mængder af Kreditforeningsobligationer, der aarligt komme frem, at hvis Foranstaltningen skal begrænses til det her foreslaaede, hvis den ikke skal udvides meget betydeligt, bliver det kun en lille Del af disse Obligationer, Hypotekbanken vil være i Stand til at opkøbe, navnlig naar Hensyn tages til de betydelige Opgaver, den faar ved Anbringelse af Tiendeobligationer. Hvis den virkelig der skal øve en regulerende Virkning, hvad den højtærede Finansminister har Ret i vilde være heldigt, saa vil der blive endnu mindre tilbage til det, som skal være Hovedformaalet, nemlig dens Indvirkning paa Kreditforeningsobligationer, saa vil Foranstaltningen blive endnu mindre gennemgribende.

Jeg har den Opfattelse af det Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler fremførte, at det er Meningen med Forslaget — men jeg erkender, at det kunde være

tydeligere udtrykt — at den danske Stat ikke paatager sig nogen almindelig Garanti for samtlige Hypotekbankers Forpligtelser, men at den begrænser sin Garantiforpligtelse til de 15 Mill. Saaledes maa jeg forstaa Forslaget, og det faar jeg ogsaa ud som Resultat ved Gennemlæsning af Motiverne. Men naar jeg gaar ud fra, at dette er accepteret af de franske Autoriteter, saaledes at man vil yde en Hypotekbank, baseret paa en Udstedelse af Obligationer til 8 Gange saa stort et Beløb som Garantisummen, de Fordele og Lempelser, man yder Norges Hypotekbank, saa kunne vi jo bevare Rammen, selv om vi gaa til at strække Garantien meget betydelig længere, hvad jeg, som sagt, tror, vi maa. I det Forslag til en Hypotekbank, som sidste Gang blev vedtaget her i Tinget i 1893—94, og hvor Statens Garanti ligeledes var begrænset til 15 Mill., indsatte man i dette Ting en Bestemmelse om, at naar de af Hypotekbanken udstedte Obligationer oversteg 150 Mill., skulde Statens Garanti forøges til 30 Mill. — saa tænkte man sig formodentlig, at der igen kunde løbe en 150 Mill. Men denne Udvidelighed, som den Gang kom ind i Forslaget, tror jeg ogsaa, vi maa have ind i dette Forslag. I øvrigt kunne vi, som sagt, godt bevare Rammerne, men vi maa allerede i Loven, som den forhaabentlig endelig vedtages her, have Bestemmelser, der garanterer os, at vi ikke blive staaende ved denne alt for snevre Foranstaltning, men at vi, naar Kravet derom melder sig, hvad det utvivlsomt vil gøre, kunne komme endogsaa ganske betydeligt højere op. Jeg nærer i Henhold til de Udtalelser, jeg allerede er fremkommen med og ogsaa tidligere har fremsat i denne Sal, ikke mindste Tvivl om, at den danske Stats Garanti kan andrage baade 2, 3 og 4 Gange 15 Mill., uden at det i mindste Maade vil rokke vor Kredit i Udlandet.

Dette er altsaa for mit Vedkommende Hovedindvendingen mod Forslaget, som det her foreligger, at det er for begrænset, men naar der i det indføres Bestemmelser, der give den Elasticitet, som jeg maa anse for i høj Grad ønskelig, og som jeg ogsaa forstod den foregaaende ærede Taler maatte ønske, kan jeg fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, som ere fremkomne, og anbefale denne Foranstaltning. Jeg tror, at det er en god og værdifuld Foranstaltning, en Foranstaltning, der er i god Overensstemmelse med Traditionen i dette Ting i den Art Sager, en Foranstaltning, som det vil være en Ære for